

# Fasık, imansız değildir

**Cabir Bey: “İnanıp amel etmeyen kimselerin durumu nedir? Dinî vecibelerini yerine getirmeyen kimselere imansız denir mi? Yoksa böyle kimseler münafık mıdır? Müslüman ve dinî vecibelerini yerine getiren anne babanın iman ettiği halde amelsiz çocuklarını hangi kategoriye alacağız? Fasık kime denir?”**

Kur’ân’da birçok âyette imandan hemen sonra “amel-i salih” kavramının zikredilmesi, inancımızı yaşamamız gereğinin üzerimizde önemli bir insanlık ve kulluk görevi olarak bulunduğunu gösterir. “Asra yemin ederim ki, insan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak iman edip iyi amel işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır”<sup>1</sup> âyetlerinde iman ile salih amelin sabır isteyen birer hak ve gerçek olduğunu vurgulayan Kur’ân-ı Kerim, “İman edip salih amel işleyenlere gelince, onlar Cennet ashabıdır. Onlar orada devamlı kalıcıdır”<sup>2</sup> âyetinde de iman ile salih amel sahiplerinin ebedî Cennet ile mükâfatlandırılacaklarını bildirir.

Münafığın tanımı hakkında Kur’ân’da şu açıklamaları buluruz: “İnsanlardan bazıları da vardır ki, inanmadıkları halde ‘Allah’a ve ahiret gününe inandık’ derler. Onlar (kendi akıllarınca) güya Allah’ı ve mü’minleri aldatırlar. Hâlbuki onlar ancak kendilerini aldatırlar ve bunun farkında değildirler.”<sup>3</sup>

**Bu âyetlerin genişçe tefsirini yapan Üstad Saîd Nursî Hazretlerine göre münafıklar:**

- 1- Allah’ı kandırmak gibi imkânsız bir işe kalkıştıkları için ahmaktırlar.
- 2- Çıkarlarını düşünme çabasıyla kendilerine zarar verdikleri için sefih ve akılsızdırlar.
- 3- Faydayı zarardan ayırt edemedikleri için cahildirler.

4- Tıynetleri pis, sıhhatlerinin madeni hasta, hayat kaynakları ölmüş rezil kimselerdir.

5- Şifa talebiyle hastalıklarını arttırdıkları için aşağılıktırlar; sürünmeye mahkûmdurlar.

6- Elemden başka bir şey vermeyen bir kuvvetli azap ile tehdit edilmişlerdir.

7- İnanmadıkları halde “inandık” dedikleri için, insanlığın en aşağılık sıfatı olarak yalancılardır.<sup>4</sup>

Fısk ise, haktan yüz çevirmek, ayrılmak, gûnahta haddini aşmak, dünya hayatı ve mutluluğu için mukaddesât dâhil her şeyi feda etmektir. Fıskın kaynağı, akıl, gazap ve şehvet denilen üç kuvveti ifrat veya tefrit içinde kullanmaktır. Yani bu üç kuvveti abartarak kullananlar, fıskâ düşerler, büyük günah işlemiş olurlar.<sup>5</sup> Başka bir ifadeyle, büyük günahı açıktan işleyen, işlediği gûnahtan sıkılmayan, mahcup olmayan, günahlarıyla övünen ve zulüm yapmaktan lezzet alan kimselere de fâsık denmiştir.<sup>6</sup>

Çevremizde bulunan ve imansız olmayan, imanda bizi aldatmayan ve açıktan büyük günah işlemeyen Müslümanları, her ne kadar amelsiz ve günahkâr da olsalar münafık veya fâsık diye nitelememiz, onları dışlamamız, onları kınamamız, onları yargılamamız, onları sınıflandırmamız doğru olmaz. Doğru olan, onlar için duâ etmemizdir. Doğru olan, onlar için de, kendimiz için de Rabb-i Rahîm'den tevîk ve hidayetini eksik etmemesini dilememizdir. Doğru olan, onların“bilhassa bunlar yakınlarımız ise—bağışlanmaları için Cenâb-ı Hakka niyaz etmemizdir.

Unutmayalım; büyük günah işleyen dinden ve imandan çıkmış olmaz. Çünkü insandaki nefis, her vakit şeytanı dinler.<sup>7</sup> Öyleyse fâsık, nefisine ve şeytanına aldanmış kişidir; fakat dinsiz ve imansız kişi değildir.

Dinsiz ve imansız, ya kâfirdir, ya münafıktır. İmansızlığını gizlemiyorsa, kâfirdir; gizliyorsa münafıktır. Fakat gizleyen kimsenin gerçek hâlini de biz ancak Allah'a havale ederiz. İnanıldığını söyleyen kimseyi münafıklıkla itham edemeyiz.

Müslüman ve dinî vecibelerini yerine getiren anne babanın, iman ettiği halde amelsiz çocukları için neden bir kategori bulamıyoruz? Onlar şüphesiz Müslüman'dırlar. Böyle gençlerin imansız olduklarını iddiâ edemeyiz. Ancak böyle gençlere karşı gerek anne ve baba olarak, gerekse arkadaş, akraba, yakın çevre ve toplum olarak üzerimize düşen görevlerimizi yapmadığımızı söyleyebiliriz. Onlara iğne batıracaksak, kendimize çuvaldız batırmalıyız. Yakınlarımıza ve çevremize karşı

gerek namaz, gerek sair ibadetlerle ilgili sorumlulukları konusunda izlememiz gereken yol, özetle şu olmalıdır: 1- Elimizden geldiği kadar sevdirmek ve müjdelemek, 2- Kayıtsız tavırlarına sabretmek, 3- İbadette muvaffak olmaları için Cenâb-ı Allah’a duâ etmek.

Cenâb-ı Hak cümlemize inanmayı ve inancını doğru biçimde yaşamayı nasip etsin ve kolay kılsın. Âmin.

### **Dipnotlar:**

- 1- Asr Sûresi: 1“3;
- 2- Bakara Sûresi: 82;
- 3- Âyetin devamı için bakınız: Bakara Sûresi: 8-20;
- 4- İşârâtü'l-İ'câz, s. 87;
- 5- İşârâtü'l-İ'câz, s. 215;
- 6- Mektûbât, s. 268;
- 7- Lem'alar, s. 78